

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. (Žalm 147)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 1, 1 - 18)

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: "To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'" Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Tak živá jako toto Slovo, tak živá je též naše víra. Nikdy není statická, nikdy není zabetonovaná na věky. Chce být každý den znovu žita a prožívána, neustále obnovována – stejně jako *Slovo*, které musí být v nové situaci vysloveno nově. O neměnné, neproměnlivé církvi proto nemůže být nikdy řeč. Stále znovu musí být obnovována. A musí mít na zřeteli člověka. Boží Slovo se totiž *stalo člověkem*. Touto optikou se musí naše činy jako křesťanů stále znovu poměřovat: nikoli podle starých principů, ale dle tohoto Božího Slova, které se stalo tělem. Bůh sám totiž dává jasně najevo, že Jeho slovo je lidské, laskavé, milosrdné, soucitné a chápavé. V Ježíši Kristu, v jeho příkladu a skrze jeho Ducha je On uprostřed nás lidí. Proto následovat Krista neznamena recitovat dogmata nebo se učit nazpaměť odpovědi z katechismu. Následovat ho znamená převést Ježíšův příklad do vlastního života. A to znamená, nechat se každý den *nově* zasáhnout tímto Slovem. To totiž můžeme! Koneckonců se s ním setkáváme i dnes. Především v lidech, v nichž se On sám, vtělený Boží Syn, nám zjevuje. Setkáváme se s ním v každém jiném člověku, díváme se do očí toho dítěte v jesličkách a jsme tímto dítětem nově oslovení. Pokusme se to vnímat, slyšet a pochopit – a to nikoli pouze v době vánoční...

SLOVO KŘEŠTANA

Před pár dny jsem slyšela homilii Roberta Barrona, pomocného biskupa v Los Angeles (dostupnou na [YouTube](#)), která mi pomohla hlouběji pochopit zázrak Božího narození, jež jsme právě oslavili. Když půjdeme v dějinách zpět, uvidíme, že Bůh Otec promlouval ke svému starozákonnímu lidu různými způsoby – skrze proroky, krále, soudce a samozřejmě skrze Zákon. Nicméně účinek nebyl nikdy ultimátní. Definitivně Bůh promluvil až skrze nemluvně. Proč nemluvně? Přemýšleli jste někdy nad tím, jakou pozornost právě narozené dítětko strhává? Přineste do místnosti novorozeně a pozorujte, jak se začínou všichni dospělí chovat. Úsměvy a touhou si dítě pochovat, přivonět si k němu, bude zářit celý prostor. Přesně tohle je i scénérie Betléma, na kterou se chodíme dívat každý rok – věřící i nevěřící. Právě narozené dítě přitahuje téměř všechny. Bůh v Betlémě definitivně promlouvá, protože skrze Krista přináší na zem Boží království. Scénérie radosti a pokoje ale zdánlivě končí velmi rychle: ďábel v králi Herodovi se snaží Ježíše sprovodit ze světa a Svatá rodina utíká do Egypta. Boží království se znovu rodí v každém, kdo uvěřil. Každý křesťan, který prožije zázrak svého znovuzrození v Kristu, se ale prakticky ihned ocitá ve stejném nebezpečí – ďábel se bude všemožnými, i velmi nenápadnými, prostředky snažit Boží království v nás zahubit. Stejně jako Josef tenkrát i my můžeme Krista v sobě uchránit tím, že se následováním Božích pokynů necháme odvést do bezpečí, kde si Boží království ve svém nitru uchováme navzdory vnějším podmínkám.

(Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. EDUARD VYZNAVAČ

Eduard se narodil kolem roku 1004 jako syn krále Ethelreda II. a Emmy Normanské. Kvůli nájezdům Vikingů musel v roce 1013 uprchnout se svou matkou do Normandie, kde se stal velmi zbožným. V roce 1030 se marně pokusil sesadit svého nevlastního bratra Harolda II. a musel znovu uprchnout. Po Haroldově smrti v roce 1041 se mohl ujmout trůnu. Jeho vláda až do jeho smrti v roce 1066 byla obdobím míru a prosperity. Protože on a jeho manželka Edith z Wessexu neměli děti, nastoupil po něm Harold, syn jeho tchána. Vévoda Vilém z Normandie však tvrdil, že mu byla koruna slíbena, napadl Anglii a porazil Harolda v bitvě u Hastingsu. Edvard nechal postavit Westminsterskou katedrálu. Jindřich II. Plantagenet nechal Edvarda svatořečit. Edvard byl až do roku 1348 považován za patrona Anglie, poté zůstal patronem královské rodiny. Je také patronem králů, obtížných manželství a rozvedených manželů. Jeho ostatky jsou uloženy ve Westminsterské katedrále. Jeho památný den je 5. ledna.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Prosíme členy **živého růžence** o rozebrání rozpisů a současně zveme nové zájemce k zapojení - hlásit se můžete v sakristii.
- V úterý 6.1., na slavnost Zjevení Páně, proběhne při mši svaté v 8 hodin **žehnání vody, křídý a kadidla**.
- V souvislosti s probíhající **Tříkrálovou sbírkou** (<https://www.trikralovasbirka.cz/>) **prosíme o zapojení dětí** do této dobročinné akce. Chodit budeme v sobotu 3.1. a 10.1. od 10 do 11 hodin, a taktéž v úterý 6.1. (14-15), čtvrtek 8.1. (14-16) a pátek 9.1. (15-17). Budeme vděční, když své děti (a ideálně též sebe 😊) přihlásíte v sakristii. Na Tříkrálovou sbírku je též možné přispět do **označené pokladničky** u vchodu do kostela.
- Příští neděli (11.1.) je **svátkem Křtu Páně**, mše svatá v 9 hodin bude věnovaná **dětem** a během ní poděkujeme našim tříkrálovým koledníkům.

AKTUALITY OBECNÉ

Od 1. do 14. ledna 2026 probíhá tradiční **Tříkrálová sbírka**, která takto opět dlouhodobě pomáhá lidem v nouzi přímo v místech, kde žijí, a umožňuje místním Charitám reagovat na konkrétní potřeby regionů. Lze přispět i online do lokální kasičky na webu trikralovasbirka.cz nebo prostřednictvím bankovního účtu 66008822/0800 (VS 777). Tuto formu daru lze zvolit až do 31.1.2026. Podrobnosti včetně QR kódu k platbě naleznete zde:

<https://www.olomouc.charita.cz/trikralova-sbirka-hlavni/trikralova-sbirka-2026/>

Průvod Tří králů na koních v Olomouci bude zahájen tradičně 6.1.2026 v katedrále sv. Václava v 9.15 hodin. Poté tři králové vyrazí k Hornímu náměstí, kam dorazí přibližně v 10.50 hodin. Zakončení průvodu bude cca v 11.30 hodin v Červeném kostele VKOL. Další informace na <https://www.olomouc.charita.cz> a <https://www.upol.cz>.

Kapucíni Olomouc vás stejně jako loni srdečně zvou na charitativní **Tříkrálový koncert Pavla Helana**, s cílem podpořit Tříkrálovou sbírku Charity Olomouc, a to 6.1. 2026 do kapucínského kostela Zvěstování Páně. Od 16 hodin se bude konat hudební a textová dílna a od 18 hodin samotný koncert.

Již počtvrté se koná **Noc důstojnosti** - pieta a výzva k důstojnému životu lidí s intelektovým postižením, kteří trpí následkem nevhodně nastavené péče v systému. **Noc důstojnosti** proběhne v úterý 6. 1. 2026 v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie (u dominikánů), kde bude v 18:00 hodin sloužena mše svatá za Dorotu Šandorovou, pečující osoby, klienty a zaměstnance sociálních služeb. Více na <https://nocdustojnosti.cz/>

KOUTEK MOUDROSTI

Začátek roku není v kalendáři, ale v srdci, které dovolí Bohu, aby řekl: Jsem s tebou. (Zdeněk Dominik Uher)